

Голова Вченої ради,
ректор Національної музичної академії
України імені П.І. Чайковського,
доктор філософії,
професор, заслужений діяч мистецтв
України,

Тимошенко Максим Олегович

(підпис)



ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою
Національної музичної академії
України імені П.І. Чайковського
31 серпня 2022 р.

Протокол № 1

(наказ № 112-А від 31.08.2022)

ПОРЯДОК

**реалізації і захисту творчого мистецького проекту
на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва
у Національній музичній академії України
імені П. І. Чайковського
за спеціальностями 025 «Музичне мистецтво» та 026 «Сценічне мистецтво»**

Схвалено науково-методичною радою

НМАУ ім. П. І. Чайковського

(протокол № 30 від «31» серпня 2022 року)

КИЇВ – 2022

1.1. Порядок розроблений у відповідності до Законів України «Про культуру», «Про освіту», «Про вищу освіту», Порядку здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва та навчання в асистентурі-стажуванні, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2018 року №865 зі змінами, Кодексу законів про працю України.

1.2. Цей Порядок визначає механізм здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва здобувачами вищої освіти на третьому (освітньо-творчому) рівні у Національній музичній академії імені П.І. Чайковського (далі – Академія).

1.3. Наукове обґрунтування творчого мистецького проекту (дисертації) осіб, які здобувають ступінь доктора мистецтва, наукові доповіді, реферати у разі захисту наукових досягнень в творчій аспірантурі чи підсумкової атестації в асистентурі-стажуванні, опублікованих у вигляді монографії або сукупності статей у вітчизняних та/або міжнародних рецензованих фахових виданнях, а також автореферати та відгуки опонентів виконуються державною мовою або англійською мовою.

1.4. Публічний захист дисертації на здобуття ступеня доктора мистецтва здійснюється державною мовою або, за бажанням здобувача, англійською мовою.

1.5. Оголошення, афіші, інші інформаційні матеріали про концерти-іспити, культурно-мистецькі заходи, і вхідні квитки виготовляються державною мовою.

1.6. В оголошеннях, афішах, інших інформаційних матеріалах допускається використання інших мов поряд з державною мовою, при цьому текст іншою мовою не може бути більшим за обсягом та шрифтом, ніж текст державною мовою. Вимоги щодо розміру шрифту не є обов'язковими при написанні власних імен виконавців, назв колективів і творів.

2. Передумови захисту творчого мистецького проекту за спеціальністю 026 «Сценічне мистецтво» ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

2.1. Приведення у відповідність документації, як умови допущення до практичної частини реалізації творчого мистецького проекту.

2.2. Документація, яка подається на засідання кафедри:

- обґрунтування творчого мистецького проекту;
- режисерський примірник твору;
- ескізи художнього оформлення або макет;
- ескізи костюмів;
- ескізи гримів;
- партитура світлового оформлення вистави;
- партитура музично-шумового оформлення вистави;
- виписка на костюми та взуття;
- виписка на реквізит;
- виписка на перуки та наліпки;
- графік роботи над виставою.

2.3. Зазначена документація подається за підписом здобувача та візою його творчого керівника.

2.4. Загальний обсяг обґрунтування творчого мистецького проекту повинен становити не більше одного друкованого аркуша (до 40 тис. знаків).

2.5. В обґрунтуванні творчого мистецького проекту зазначається:

2.5.1. Актуальність проекту:

- відносність твору потребам та інтересам сучасного глядача (художні якості твору, особливості його музики і лібрето, їх привабливість і перспективи інтерпретації в умовах інформаційного суспільства);

- можливості реалізації обраного твору: творчі (наявність співаків для виконання партій персонажів), інфраструктурні (наявність приміщення з сучасним театральним технічним оснащенням), матеріальні (фінансове забезпечення проекту).

2.5.2. Характеристика творчості митця:

- творча біографія композитора, лібретиста, автора першоджерела – основи сюжету твору (за наявності);

- вплив фактів і явищ із життя композитора на формування його творчої особистості, світогляду, кредо;

- особливості творчості майстра, проблематика його творів.

2.5.3. Стислий аналіз твору:

- характеристика епохи, в якій відбувається дія твору: історичні події означеного часу, побут, звичаї, костюми тощо;

- місце твору в мистецькому доробку композитора, його художні якості;

- зовнішня композиція твору: кількість актів, картин, номерна чи наскрізна система його побудови;

- аналіз увертюри (або оркестрового вступу, прелюдії);

- визначення і характеристика лейтмотивів.

2.5.4. Драматургічний аспект режисерського аналізу:

- ідейно-тематичний аналіз твору;

- визначення теми та ідеї авторського твору, дії та контр дії;

- визначення конфлікту та розстановка дійових осіб;

- жанр і стиль авторського твору;

- дієвий аналіз твору;

- виклад сюжету за подіями;

- визначення подій – основних та другорядних;

- головна подія твору;

- завдання дійових осіб у кожній події;

- архітектоніка твору (експозиція, зав'язка, розвиток дії, передкульмінація, кульмінація, розв'язка);

- літературно-сценічна історія твору (дослідження, рецензії, іконографічний матеріал).

2.5.5. Режисерське бачення вистави:

- надзавдання;

- режисерське бачення конфлікту, наскрізної та контрнаскрізної дії;

- зерно вистави;

- жанр і стиль вистави, їх вплив на характер майбутньої інтерпретації.

2.5.6. Система образів:

- розгорнута характеристика персонажів (їх вчинки, мотивація, ставлення до інших дійових осіб; погляди, смаки, звички, характер, мовні особливості);
- надзавдання, наскрізна дія та зерно образу;
- поняття конфлікту;
- принципи підпорядкованості кожної дійової особи надзавданню та наскрізній дії вистави.

5.3.7.Інтерпретація дії:

- ідейно-смісловий акцент кожної події;
- визначення дійової особи, яка веде сцену (темпоритм, атмосфера);
- принципи мізансценування, характеристика основних мізансцен вистави;
- режисерські епізоди як логічно завершена частина вистави зі своєю внутрішньою проблемою;
- художньо-образна назва епізодів, визначення в ній ключових аспектів рішення сцени.

2.5.7. Художньо-образне вирішення вистави:

- принципи створення художнього образу (метафора, гіпербола, порівняння, алегорія);
- принципи художнього оформлення вистави (натуралістичний, ілюзорний, умовний, абстрактний);
- прийоми оформлення вистави (симультанний, умовний, просторовий);
- просторове бачення (конструктивна трансформація сценічної коробки для образного рішення вистави);
- системи декорацій (кулісна, пересувна, кулісно-арочна, підйомна, павільйонна, об'ємна, проекційна);
- характер зміни дії та техніка подачі декорацій;
- костюм і грим, їх відповідність характерним рисам персонажів;

2.5.8. Світлове вирішення вистави:

- складання світової партитури з визначенням художнього освітлення для кожної сцени (кольору, яскравості, світлових акцентів на конкретних персонажах або частинах сценічного простору, затемнення тощо);
- можливість використання сучасних арт-технологій та сценічного дизайну в художньо-образному вирішенні вистави.

2.5.9. Музично-шумове вирішення вистави:

- принцип створення музичного оформлення (оригінальний твір, підбір);
- тип музики (сюжетна, художньо-образна);
- смислове навантаження музики (супровід, ілюстрація, контраст, самостійне значення, виконання функцій дійової особи тощо);
- характер музики;
- виконання (оркестр, інструментальний ансамбль, хор, соло тощо);
- вид механічного відтворення музики і шумів (аудіозапис, мікрофонна подача звуку тощо).

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

2.6. Підготовчий етап роботи над виставою:

- робота режисера з постановочною групою.

2.6.1. Вокально-інструментальний компонент:

- робота режисера з диригентом, хормейстером, концертмейстером з аналітичного розбору концептуального бачення вистави, узгодження проблемних позицій.

- окреслення завдань з опанування творчим складом вокальних партій солістів, ансамблів, артистів хору у контексті режисерського бачення майбутніх мізансцен, засобів спілкування між персонажами.

- узгодження технологічних параметрів виконання вокальних партій у концертмейстерському та оркестровому супроводі.

2.6.2. Пластично-просторовий компонент:

- робота режисера зі сценографом, художниками по світлу і костюмах.
- деталізація світлової партитури, обрання художніх засобів виразності для створення атмосфери видовища.

2.6.3. Пластично-хореографічний компонент:

- робота режисера з балетмейстером, постановником пластичних і батальних сцен над концепцією поєднання вокальних партій із означеними мізансценами, забезпеченням органічного переходу від співу до дії та навпаки.

2.7. Визначення завдань творчому складу:

- прослуховування та підбір майбутніх виконавців, визначення їх відповідності вокальним можливостям персонажів режисерського мистецького проекту;

- розподіл виконавців за партіями-ролями. Доведення до них аналітичної інформації щодо характеристичних рис персонажів, особливостей їх взаємодії. Уточнення завдань персонажів на даному підґрунті;

- уточнення завдань з розучування партій у співпраці з концертмейстером, дотримання авторських вказівок у партитурі;

- визначення завдань з відпрацювання технологічних та художніх прийомів вокальних партій в роботі з диригентом;

- визначення завдань зі створення музично-вокального образу, наповнення його психологічним змістом у співпраці режисера, диригента та концертмейстера;

- окреслення завдань із мізансценування партій у співпраці режисера, диригента та концертмейстера;

- визначення завдань із музично-пластичного вирішення партії-ролі у співпраці режисера, диригента, балетмейстера та концертмейстера;

- окреслення завдань партії-ролі в роботі з оркестром і хором, в узгодженні їх взаємодій;

- визначення завдань зі створення вокально-сценічного образу персонажів із використанням декорацій, костюмів, аксесуарів, реквізиту, сценічного гриму;

- відбір засобів виразності різних видів мистецтв, обрання прийомів їх синтезування і взаємодії в контексті створення художньо-цілісної вистави.

2.8. Розучування вокальних партій. Створення музично-вокального образу персонажів:

- розучування вокальних партій з концертмейстером на підставі їх аналізу в контексті музичної драматургії твору;

- робота режисера та диригента над дієвістю співу персонажів у запропонованих обставинах. Пошук у кожній фразі логічних кульмінацій.

- вплив психічних і психофізичних якостей співака-актора на визначення вокальної інтонації;
- відпрацювання технологічних і художніх завдань партії-ролі в контексті співанок;
- встановлення драматургічної функції ансамблю в оперному творі. Дуети, тріо, квартети тощо, їх функціональні особливості;
- співпраця режисера, диригента та концертмейстера зі співаками над узгодженістю взаємодії в ансамблі, при змінах темпів, динаміки, складних вступів, при одночасному спілкуванні з партнером у діалогах або речитативах;
- попередня апробація окремих фрагментів творчого мистецького проекту.
- виявлення невідповідностей режисерському задуму, корекція проблемних місць.

2.9. Технологія постановочного процесу.

2.9.1. Мізансценування:

- визначення мізансцен, їх залежність від просторового вирішення вистави у відповідності до темпоритму та фактури викладення музичного матеріалу;
- розробка деталізованого мізансценування для усіх виконавців оперної вистави;
- вироблення характеру взаємовідносин персонажів, їх логічне обґрунтування запропонованими обставинами;
- зміна логіки дій персонажів у контексті переоцінки їх взаємовідносин. мізансценічні репетиції по епізодах у вигородах.

2.9.2. Прогони вистави з концертмейстером:

- досягнення справжності, продуктивності, доцільності сценічної дії в мізансценах. Дотримання в них неперервності лінії дії. Приділення особливої уваги моментам переключення динаміки сценічної дії на внутрішній емоційний розвиток (арія, ансамбль, пісня) задля досягнення неперервності лінії дії у вирішенні мізансцен;

- відпрацювання пластики і жесту, манери і ходи відповідно до характеристичних рис персонажів. Уведення в лінію дії елементів стильової поведінки, етикетних положень, особливостей церемоніалу, обрядовості, танцювально-пантомімічних прийомів, їх невід'ємність і органічність у створенні вокально-сценічного образу;

- напрацювання навичок в роботі з деталями костюма, аксесуарами, реквізитом тощо, вміння їх «обігрувати» в контексті визначеної лінії дії. Застосування різних видів і типів гриму для підсилення зовнішньої виразності ролі;

- синтез і взаємодія музично-вокальних і сценічно-пластичних засобів виразності у створенні образу, у наданні йому жанрово-стильових ознак.

- приділення особливої уваги дотриманню темпоритмів партії-ролі у визначених диригентом та режисером мізансценах. Відпрацювання чіткості і злагодженості у виконанні мізансцен, характеру взаємодії та сценічного спілкування дійових осіб відповідно до характеристичних рис персонажів.

2.9.3. Оркестрово-сценічні репетиції.

- формування і уточнення професійних вмінь і навичок співака-актора;

- співвідношення партії співака-актора і партії оркестру як один із важливих прийомів музичної драматургії оперного твору. Їх взаємодія як двох паралельних ліній музичного і драматургічного розвитку оперної вистави. Встановлення їх специфічних відмінностей. Відмінність партії співака-актора від партії оркестру – обов'язкова наявність тексту. Підсилення виразності вокальної партії емоційним змістом музики оркестру. Досягнення найвищої виразності музичної мови в опері поєднанням можливостей партії співака-актора і партії оркестру. Оркестр – фундамент музики в опері, її драматургії;

- музично-драматургічні можливості оркестру в роботі зі співаками-акторами, їх узгодження з режисерською концепцією власної вистави:

- «резонатор почуттів», що підсилює переживання героїв;
- одночасно – інструмент для авторських коментарів, подій на сцені;
- створення другого плану сценічної дії, розкриття справжнього внутрішнього стану героя, іноді навіть всупереч прямому смислу проголошених ним слів;

- відображення засобами симфонічного розвитку подробиць зовнішньої і внутрішньої дії, доповнення і роз'яснення того, що відбувається на сцені;

- характеристика окремих персонажів, сценічних ситуацій, різноманітних психологічних станів завдяки необмеженим тембровим та інтонаційним можливостям виконання.

- варіативність сполучення і взаємодії партій співака-актора та оркестру в контексті музичної драматургії оперної вистави:

- оркестр як підпорядкований елемент у підтримці інтонації та створення гармонійного фону для мелодійної лінії співака-актора під час її вільного розвитку;

- поглиблення характеристики персонажа внаслідок сполучення і взаємодії двох музичних ліній – співака-актора і оркестру у розкритті настрою, емоційного стану першого;

- драматургічна роль оркестрових пауз в епізодах опери зі співом вокаліста «а сарелла». Подальший вступ оркестру як відображення сценічної дії, реакція дійових осіб на спів персонажа;

- вплив тембру оркестру, колориту звучання музичних інструментів на емоційно-інтонаційне забарвлення співу;

- розкриття і підсилення основного змісту арії паралельним розвитком мелодійної лінії акомпанементу оркестру;

- вирішення важливого драматургічного завдання внаслідок суперечливого сполучення величезної внутрішньої експресії та застиглої, закам'янілої форми її вияву.

- Роль лейтмотивів, оркестрових тембрів, інших засобів музичної виразності у розвитку музично-вокального образу. Уважність відношення співака-актора до усіх деталей оркестрового супроводу – джерело більш глибокого розкриття образу.

2.9.4. Робота над масовими сценами.

- принципи режисерської побудови масових хорових сцен, прийоми взаємодії співака-актора в них:

- вибудовування взаємовідносин у групах, створення характерів, введення елементів конфлікту-змагання зі збереженням атмосфери, заданої в драматургії оркестрового звучання. Протиставлення партій співака-актора і хору;

- поперемінний розподіл загального складу хору на окремі групи з їх наступним суміщенням задля оживлення мізансцени. Чергування двох різних підходів до сприйняття хору: як єдиного цілого без рольової ідентифікації та як колективу індивідуальностей;

- використання прийому «хор-коментатор», «хор-оповідач», «хор - дійова особа». Співставлення тем і лейтмотивів окремих партій оркестрових інструментів з поведінкою діючих персонажів;

- участь хору у видозмінах світосприйняття головного героя, у перетворенні зовнішнього, зорового конфлікту в розряд внутрішнього, психологічного.

- розробка за необхідності для кожного артиста хору певної лінії ролі. Її окреслення постановником, імпровізаційне вирішення в пластиці та акторській грі артистом хору. Відпрацювання ансамблевої злагодженості співака-актора з оркестром і хором;

- коригування диригентом і режисером складних музично-вокальних і пластично-мізансценічних елементів вистави.

2.10. Підготовка творчого мистецького проекту до випуску

- робота над підвищенням вокальної і акторської майстерності виконавців під час сценічних репетицій;

- робота над формуванням та розкриттям музично-психологічної характеристики образу;

- вдосконалення зовнішньої виразності партії-ролі: пластики, міміки, жесту, танцю, манери поведінки тощо в контексті жанрово-стильових особливостей вистави;

- відпрацювання ансамблевої злагодженості співака-актора з хором і оркестром, узгодження його дій з артистами балету;

- відпрацювання чіткості і злагодженості у виконанні мізансцен, характеру взаємодії та сценічного спілкування дійових осіб, їх вміння носити костюм, поводитися з аксесуарами, реквізитом, накладати сценічний грим відповідно до характеристичних рис персонажа.

2.11. Генеральна репетиція:

- проведення генеральної репетиції – практичного показу із застосуванням усіх засобів виразності, технічних прийомів. Узгодження дій постановочної групи, творчого виконавського складу та технічних служб із забезпечення видовищного синтезу;

- визначення проблемних місць і зауважень за результатами генеральної репетиції, їх корекція і виправлення згідно з рекомендаціями постановочної групи у супроводі роялю;

- підготовка рекламної продукції: афіш, програм, запрошень із анонсування публічної апробації оперної вистави на глядача. Можливість запрошення почесних гостей, представників ЗМІ для висвітлення практичного показу у спеціалізованих друкованих та інтернет-виданнях, у програмах радіо та телебачення.

2.12. Представлення творчого мистецького проекту Художній раді (Оперної студії НМАУ імені П.І.Чайковського (далі – Оперної студії Академії) або установі де відбувається захист творчого мистецького проекту):

- концертний практичний показ творчого мистецького проекту у закритому режимі;

- обговорення, встановлення проблемних зон та рекомендацій щодо їх усунення;

- протокольний експертний висновок художньої ради з рекомендацією до концертного публічного показу творчого мистецького проекту (передбачає можливість показу вистави в контексті діючого репертуару театру з продажем квитків) або до його проведення у закритому режимі.

2.13. Публічний захист творчого мистецького проекту на глядача:

- концертний публічний показ творчого мистецького проекту з урахуванням рекомендацій та зауважень художньої ради.

2.14. Аналіз публічного захисту творчого мистецького проекту:

- підведення підсумків концертного публічного показу творчого мистецького проекту із занесенням їх у протокол художньої та спеціалізованої рад;

- протокольний висновок художньої ради щодо можливості введення вистави до діючого репертуару Оперної студії Академії або інших театральних та музично-театральних установ.

3. Алгоритм захисту творчого мистецького проекту за спеціальностями 025 «Музичне мистецтво» та 026 «Сценічне мистецтво»

3.1. Передумовами до захисту творчого мистецького проекту є:

- 1) успішно завершена освітня складова освітньо-творчої програми;
- 2) завершено текст наукового обґрунтування творчого мистецького проекту (далі – дисертації);

- 3) опубліковані статті – не менше двох: у вітчизняних фахових виданнях, включених до переліку наукових видань України (мистецького або культурологічного спрямування) або у періодичних наукових виданнях інших держав.

- 4) методична розробка спеціального курсу дисципліни, (для спеціальності 026 «Сценічне мистецтво» – у формі постановочного плану);

- 5) участь у конференціях – не менше трьох;

- 6) творчі виступи (концерти, майстер-класи/участь у виставах і т.д.) – не менше двох (для диригентів, композиторів – не менше одного).

3.2. Аспірант подає:

- 1) на перезатвердження остаточне формулювання теми дисертації:

- на засідання кафедри;
- на засідання Науково-методичної ради;
- на засідання Вченої ради.

- 2) подає до відділу аспірантури заяву щодо виготовлення Академічної довідки за формою, затвердженою Міністерством освіти у науки України, про завершення освітньої складової освітньо-творчої програми.

3.3. Творчий керівник / науковий консультант:

1) готує Висновок про творчий мистецький проект здобувача, який містить оцінку роботи аспіранта:

- у процесі підготовки дослідницької та творчої мистецької складових творчого мистецького проекту;

- виконання індивідуального плану наукової та творчої роботи;

- виконання індивідуального навчального плану.

2) Здобувач отримує висновок у двох примірниках.

3) У разі наявності позитивного Висновку, розглядається питання щодо утворення спеціалізованої ради з присудження ступеню доктора мистецтва.

3.4. До складу спеціалізованої ради з присудження ступеню доктора мистецтва входить п'ять осіб, з них – щонайменше три члени ради мають бути штатними працівниками Академії, один (два) – з інших закладів вищої освіти мистецького спрямування або наукових установ мистецького (культурологічного) спрямування:

Голова та два рецензенти – діяч мистецтв;

два рецензенти – доктор наук / доктор філософії (кандидат наук) за відповідною спеціальністю.

3.5. Голова ради забезпечує дотримання вимог законодавства під час функціонування ради.

Головою ради не може бути призначено:

- творчого керівника або наукового консультанта здобувача;
- керівника (заступника керівника) закладу вищої освіти мистецького спрямування, в якому утворюється рада;
- співавтора публікацій здобувача;
- близьких осіб здобувача.

Одна особа може бути головою (членом) не більше двох рад, що діють постійно.

Голова та члени ради мають рівні права під час захисту здобувачем творчого мистецького проекту.

3.6. Вимоги до членів ради:

- для діячів мистецтва – наявність вченого / почесного звання;
- для науковців – наукового ступеня.

3.7. Академія подає до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти документи для акредитації ради. Рада акредитується відповідно до положення, затвердженого Міністерством освіти і науки України.

3.8. З метою присудження ступеня доктора мистецтва здобувач подає раді такі документи:

- 1) заяву щодо проведення його атестації;
- 2) копію першої сторінки паспорта громадянина України або паспортного документа іноземця;
- 3) копію диплома магістра (спеціаліста). У разі коли документ про вищу освіту видано іноземним закладом вищої освіти, додатково подається копія документа про визнання іноземного документа про вищу освіту;
- 4) копію свідоцтва про зміну імені (у разі потреби);
- 5) витяг з наказу про зарахування до творчої аспірантури, засвідчений в установленому порядку;

- 6) копію сертифіката про закінчення асистентури-стажування (для здобувачів спеціальності 025 «Музичне мистецтво»);
 - 7) висновок творчого керівника та/або наукового консультанта про творчий мистецький проект здобувача у двох примірниках;
 - 8) наукове обґрунтування творчого мистецького проекту (дисертацію) в друкованому (три примірники) та електронному вигляді;
 - 9) методичну розробку спеціального курсу дисципліни за темою творчого мистецького проекту в друкованому (три примірники) та електронному вигляді;
 - 10) академічну довідку про виконання освітньої складової освітньо-творчої програми;
 - 11) копії наукових публікацій за темою творчого мистецького проекту, на яких повинні бути зазначені вихідні дані відповідних видань;
 - 12) копії афіш та документів, що підтверджують апробацію мистецької складової творчого мистецького проекту;
 - 13) запис, яким зафіксовано публічне представлення творчої мистецької складової творчого мистецького проекту, на електронних носіях у відповідній формі (три примірники).
 - 14) випускаюча кафедра надає відомості щодо складу спеціалізованої ради, на основі яких вчений секретар спеціалізованих рад заповнює таблицю (Додаток 2).
- Копії зазначених публікацій та документів засвідчуються в установленому порядку.
- Голова ради приймає документи до розгляду, проставляє на заяві здобувача відповідну резолюцію із зазначенням дати прийняття документів та ставить свій підпис.
- 3.9. У тижневий строк після прийняття документів:
- 1) на сайті Академії розміщується інформація про прийняття документів до розгляду та анотація дисертації;
 - 2) голова Ради передає дисертацію та публікації здобувача для вивчення рецензентам.
- 3.10. Голова ради визначає двох членів ради (одного діяча мистецтв та одного науковця), яким надаються для вивчення документи.
- 3.11. Призначені члени ради протягом місяця готують відгук про творчий мистецький проект здобувача, в якому визначається ступінь актуальності теми творчого мистецького проекту, обґрунтованості його положень, висновків і рекомендацій, відповідність публікацій та мистецьких апробацій темі творчого мистецького проекту, відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності, рівня виконання творчої мистецької складової. Зазначений відгук підписується призначеними членами ради.
- 3.12. Після подання раді відгуку про творчий мистецький проект здобувача члени ради у робочому порядку погоджують дату проведення захисту творчого мистецького проекту, яка призначається не пізніше ніж у три тижневий строк з дня одержання зазначеного відгуку головою ради.
- 3.13. Протягом трьох робочих днів після погодження дати проведення захисту творчого мистецького проекту громадськість інформується про дату проведення захисту творчого мистецького проекту шляхом розміщення

відповідного повідомлення на офіційному веб-сайті закладу вищої освіти мистецького спрямування.

3.14. Не пізніше ніж за десять робочих днів до дати захисту творчого мистецького проекту на сайті Академії розміщується:

- програма творчого проекту / афіша та посилання на запис (звукозапис, відеозапис) творчого мистецького проекту;
- дисертація;
- висновок творчого керівника/наукового консультанта;
- відгук членів ради.

Ці матеріали зберігаються на сайті Академії протягом трьох місяців з дати наказу про видачу здобувачеві диплому доктора мистецтва.

3.15. Виявлення радою порушень академічної доброчесності (академічного плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації) (далі – академічна доброчесність) в науковому обґрунтуванні творчого мистецького проекту та/або публікаціях, методичній розробці спеціального курсу дисципліни за темою творчого мистецького проекту є підставою для відмови у присудженні ступеня доктора мистецтва без права повторного захисту.

3.16. Проведення публічного захисту дисертації здійснюється за такою процедурою:

1) голова ради:

інформує членів ради про правоможність засідання згідно з даними реєстраційної картки присутності членів ради та про здійснення аудіофіксації та відеофіксації на засіданні;

інформує членів ради про погоджену із здобувачем мову, якою він викладатиме основні положення творчого мистецького проекту та відповідати на запитання;

доповідає про подані здобувачем документи, їх відповідність установленим вимогам;

2) один із призначених членів ради озвучує відгук членів ради про творчий мистецький проект здобувача;

3) здобувач:

викладає основні положення наукового обґрунтування творчого мистецького проекту;

демонструє (частково) запис, яким зафіксоване публічне представлення творчої мистецької складової творчого мистецького проекту;

відповідає на зауваження, які містяться у відгуку членів ради про його творчий мистецький проект і зверненнях інших осіб, що надійшли до закладу вищої освіти мистецького спрямування у письмовому вигляді чи електронною поштою, та на запитання, подані під час засідання в усній чи письмовій формі;

4) обговорюється проект рішення ради щодо присудження ступеня доктора мистецтва;

5) проводиться таємне голосування щодо присудження здобувачеві ступеня доктора мистецтва;

6) голова ради:

оголошує результати голосування (рішення вважається позитивним, якщо за нього проголосували не менш як чотири члени ради);

оголошує рішення ради щодо присудження здобувачеві ступеня доктора мистецтва з відповідної спеціальності з галузі знань «Культура і мистецтво».

3.17. Під час захисту:

- здійснюється аудіо - та відео фіксація;
- запис оприлюднюється на сайті Академії не пізніше наступного робочого дня з дати проведення захисту;
- запис зберігається на сайті впродовж трьох місяців з дати наказу про присвоєння ступеня доктора мистецтва.

3.18. Рада протягом 15 робочих днів оформлює рішення про присудження/відмову у присудженні ступеня доктора мистецтва (у двох примірниках). Копію такого рішення рада подає вченій раді Академії для затвердження.

Усі документи формуються в атестаційні справи:

- перший примірник справи зберігається в Академії 10 років;
- постійному зберіганню в Академії підлягають: 1 примірник дисертації та Рішення ради про присудження ступеня доктора мистецтва.

3.19. Вчена рада Академії приймає рішення про видачу диплому доктора мистецтва. Рішення вченої ради затверджується наказом ректора Академії. Відповідний наказ оприлюднюється на сайті Академії.

3.20. Диплом доктора мистецтва оформляється за формою, затвердженою Міністерством освіти і науки України та видається здобувачеві у порядку, встановленому закладом.

3.21. Відшкодування витрат на виготовлення бланків диплома доктора мистецтва здійснюється за рахунок коштів осіб, які їх отримують.

4. Фінансове та організаційне забезпечення атестації здобувача

4.1. Видатки, пов'язані із захистом творчого мистецького проекту здійснюються Академією за рахунок джерел, з яких здійснюється (здійснювалася) підготовка здобувача або за рахунок коштів закладу.

4.2. За рахунок коштів Академії здійснюється захист творчого мистецького проекту здобувачами, які проходили навчання в Академії за держзамовленням.

4.3. За рахунок власних коштів або коштів фізичних, юридичних осіб здійснюється захист творчого мистецького проекту здобувачами, які навчались в Академії за рахунок власних коштів або коштів фізичних, юридичних осіб.

4.4. Академія передбачає у своєму кошторисі видатки, пов'язані із захистом творчого мистецького проекту здобувачами. Для цього відділ аспірантури та докторантури щорічно подає до планово-фінансового відділу інформацію для проведення розрахунку орієнтовних витрат (в термін до 10 січня поточного року для формування потреби у коштах в кошторисі на поточний рік та до 1 липня поточного року для формування потреби у коштах у бюджетному запиті на наступний бюджетний рік).

4.5. Академія зараховує голові та членам спеціалізованої ради, які є штатними науково-педагогічними працівниками Академії, за виконання їх функцій під час захисту одного творчого мистецького проекту не більше 32 годин (у межах норм часу організаційної роботи, визначених Розділом 5

«Положення про Норми часу обліку роботи науково-педагогічних працівників НМАУ ім. П. І. Чайковського»).

Членам ради, які не є штатними науково-педагогічними працівниками Академія зараховує 12 годин, з 1 січня 2023 р. – 24 години, з 1 січня 2024 р. – 32 години, які сплачуються на умовах погодинної оплати.

Якщо кошторис Академії не передбачає видатків, пов'язаних із захистом творчого мистецького проекту здобувачами, положення цього абзацу не застосовуються.

Фінансові компенсації відряджень членам ради, які не є штатними працівниками Академії, сплачуються відповідно до законодавства, що регулює відшкодування витрат на відрядження членів екзаменаційної комісії, призначених з інших міст.

Для розрахунку виплат членам спеціалізованих рад за основу беруться відомості щодо складу таких рад, які секретар спеціалізованих рад надає в таблиці (Додаток 1), з урахуванням можливих змін від моменту створення ради до дати захисту творчо-мистецького проекту.

4.6. Здобувачу, його творчому керівнику/науковому консультанту забороняється до, під час та/або після захисту творчого мистецького проекту надавати чи пропонувати надати членам спеціалізованої ради, керівнику та іншим посадовим особам Академії, будь-які матеріальні та/або нематеріальні блага, зокрема кошти чи будь-яке інше майно, оплату послуг з харчування, перевезення, проживання таких осіб.

4.7. Захист творчого мистецького проекту на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва для осіб, вказаних у пункті 4.3 Положення відбувається на платній основі.

4.8. Розрахунок вартості захисту творчого мистецького проекту на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва здійснює планово-фінансовий відділ на підставі інформації, наданої секретарем спеціалізованої ради з присудження ступеня доктора мистецтва на дату проведення захисту за формою, згідно Додатку 1.

4.9. Вартість та строки оплати послуги затверджуються окремими наказами ректора Академії або договорами про надання платних послуг.

4.10. Супровід діяльності спеціалізованих рад з присудження ступеня доктора мистецтва, у тому числі підготовку проекту наказу на виплату погодинної оплати праці та компенсації витрат на відрядження членам ради, які не є штатними працівниками Академії, здійснює секретар спеціалізованих рад – посадова особа, яка призначена наказом ректора Академії.

4.11. Загальне організаційне забезпечення атестації здобувачів у Академії здійснює відділ аспірантури та докторантури.

**До планово-фінансового відділу
НМАУ ім. П.І. Чайковського**

Секретар спеціалізованих рад просить планово-фінансовий відділ зробити розрахунок вартості послуг по захисту творчого мистецького проекту на здобуття ступеня доктора мистецтва за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» / 026«Сценічне мистецтво» аспіранта кафедри

(назва кафедри)

(П.І.Б.)

контрактної форми навчання.

Інформація щодо погодинної роботи спеціалізованої ради під час захисту творчого мистецького проекту:

№ з/п	Склад спеціалізованої ради			Кількість годин
1	Голова ради	ПІБ	народний артист України / заслужений артист України, доктор/кандидат наук, професор/доцент	
2	Член ради,	ПІБ	народний артист України / заслужений артист України, доктор/кандидат наук, професор/доцент	
3	Член ради,	ПІБ	народний артист України / заслужений артист України, доктор/кандидат наук, професор/доцент	
4	Член ради,	ПІБ	доктор/кандидат наук, професор/доцент	
5	Член ради	ПІБ	доктор/кандидат наук, професор/доцент	

Секретар
спеціалізованої ради

(підпис)

(П.І.Б.)

Дата

В і д о м о с т і

про персональний склад спеціалізованої ради

для проведення захисту творчого мистецького проєкту на здобуття ступеня доктора мистецтва
за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» / 026 «Сценічне мистецтво» в галузі знань 02 – «Культура і мистецтво»у Національній музичній академії України імені П.І.Чайковського,
адреса: Київ 01001, вул. Архітектора Городецького 1-3/11, тел.+380442790792)

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Рік народження, Реєстраційний номер облікової картки платника податків (для зовнішніх членів ради)	Місце основної роботи, підпорядкування, посада, рік початку роботи на посаді	Науковий ступінь або почесне звання, рік присудження (для науковців ідентифікатор вченого ORCID)	Вчене звання (за спеціальністю, кафедрою), рік присвоєння	Основні праці (назви 2-5 наукових монографій, статей) або основні авторські мистецькі проєкти в кількості не менше 5-ти (див. примітки) за спеціальністю, за якою фахівця пропонується включити до складу спеціалізованої ради
1	2	3	4	5	6	7

Секретар спеціалізованої ради _____ Сікорська Н.В.

Примітки:

1. На початку списку подаються відомості про голову ради.
2. У графах 5, 6 спеціальності вказуються за чинним Переліком наукових спеціальностей.
3. До МОН надсилається перший примірник «Відомостей»
4. У графі 7 наводять назви праць, опублікованих або здійснених за останні п'ять років та авторських мистецьких проєктів за останні 10 років.
5. У музичній сфері мистецькими проєктами вважаються: виконання концертних програм (сольних або у складі ансамблю), у тому числі диригування оркестром (хором), виконання головної партії в музичних виставах; наявність музичних творів, що виконуються в Україні та/або за кордоном, створення музики до фільмів, вистав (будь-якого жанру), національних та/або міжнародних проєктів та акцій, музичне або звукове оформлення вистав, фільмів, передач, проєктів та акцій; випущені музичні альбоми; наявність творів, включених до кінофотофоноархіву України та/або інших державних фондів; авторство (співавторство) у національних та міжнародних мистецьких проєктах; участь у міжнародних мистецьких проєктах в Україні та за кордоном тощо.